

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Polèmica pels privilegis laborals al Parlament

■ La mesa modifica la llicència que permet deixar la feina i cobrar el sou íntegre ■ El cobrament de triennis, corregit

Emma Ansola
BARCELONA

Set mesos ha trigat el Parlament a corregir unes irregularitats de fa 14 anys i que han costat a l'erari públic 1,7 milions d'euros anuals, segons publicava ahir el diari *Ara*. Per a alguns massa temps i per a d'altres massa poc si del que es tracta és d'eliminar privilegis com les llicències d'edat que permetien als treballadors de la cambra marxar cap a casa cinc anys abans de la jubilació cobrant el 100% del sou i fins i tot anar sumant els anys treballats, els triennis, com a futura base de cotització per a la jubilació. Hi ha 21 treballadors que se'n beneficien, entre els quals dos exsecretaris generals, Imma Folchi i Pere Sol.

Però des del 21 de desembre passat aquestes llicències han estat modificades, tot i que no afectaran els beneficiaris actuals. De moment s'hi ha aplicat una moratòria abans de poder eliminar-les i en comptes de 5 anys, la llicència s'aplicarà als últims tres anys abans de la jubilació. Caldrà haver treballat a la cambra durant 15 anys per accedir a aquest permís, que, en cap cas, implicarà rebre el 100% del sou. La llicència passarà a ser total o parcial i la rebaixa de temps implicarà una rebaixa del salari de les mateixes proporcions, segons fonts de presidència al diari.

La reforma es va iniciar el juny de l'any passat i va venir marcada per la destitució del llavors secretari general del Parlament, Xavier Muro. L'objectiu, segons llavors va explicar la presidenta del Parlament, Laura Borràs, era "obrir un nou temps" a la cambra, i ho va originar la primera signatura de nòmines que Borràs assumia com a presidenta i entre

Les xifres

230

treballadors té el Parlament, 21 dels quals gaudeixen de la llicència per edat.

les quals va trobar les dos secretaris generals que ja no hi treballaven.

A la irregularitat que suposava l'existència d'aquests permisos s'hi afegia, a més a més, la taula salarial dels treballadors, que incloïa el cobrament d'uns salaris que incloïen un complement per triennis, un augment del 5% del sou per cada tres anys treballats que superava la base del salari, tal com va publicar aquest diari el 21 de juny passat. El problema era que es cobrava en funció de la vida laboral, i no pas pel treball meritat al lloc laboral que ocupava a la cambra catalana, la qual cosa comportava unes quantitats que, com hem dit, superaven la base del salari.

Reforma complexa

Amb la intenció d'eliminar aquestes irregularitats, primer es va abordar el cobrament de triennis, però per fer-ho va haver de destituir Muro, que es negava a complir el mandat de transparència i austeritat que havia fixat Borràs en el seu discurs d'investidura. La nova secretària general, Esther Andreu, ja va assumir el càrrec al juny amb l'encàrrec de reformar els triennis i passar a cobrar només els anys meritats en un mateix lloc de feina. Superat aquest canvi, s'aborda la reforma de les llicències per edat, que requereix una negociació col·lectiva. L'acord arriba a la mesa del Parlament que se celebra el 21 de desembre pas-

sat. "Ha estat una reforma dura i complexa", explica ahir Borràs, ja que es tracta d'un privilegi "abusiu" que els treballadors de la cambra ja percebien, després de 14 anys, com un dret. A més a més, es tractava d'un permís que posava en risc la capacitat de recursos humans, ja que mentre durava aquest permís, i com que es rebia el 100% del sou, no es podia contractar cap més persona, la qual cosa suposava un augment de feina per als que continuaven treballant i un llast que impedia rejuvenir els departaments. Això també implicava un envelliment del personal que al mateix temps també s'acostava a la sol·licitud d'aquest permís.

Dimissions i renovació

La negociació que han dut a terme el lletrat que porta els temes del personal de la cambra, així com els secretaris de la mesa, els diputats Ferran Pedret i Aurora Madaula, va finalitzar el 21 de desembre, després de fortes polèmiques en el si de l'òrgan de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, que va acabar amb les dimissions dels seus tres integrants. Precisament avui la mesa del Parlament haurà de renovar aquests tres càrrecs. La dimissió es va produir com a conseqüència de la petició d'informació que va sol·licitar el diari *Ara* sobre la taula salarial dels treballadors del Parlament, així com els salaris que cobren els 21 treballadors que es beneficien de les llicències per edat. Garantir dos drets bàsics com són l'accés a la informació i la protecció de dades dels treballadors va originar aquesta forta polèmica que va acabar amb les dimissions de les persones que avui hauran de ser substituïdes per la mesa. ■

L'exsecretari Muro al març, abans que Borràs el fes cessar i s'abordés la reforma de sous ■ ACN

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La llarga agonia del requetè

DISCRECIÓ • La bona sintonia entre el nou abat de Montserrat i el nou director del Memorial Democràtic, clau per desencallar la jubilació del monument **DATA** • La retirada va tenir lloc dilluns de la setmana passada **A L'OMBRA** • L'obra no es destruirà, però no s'exposarà

Emili Bella
BARCELONA

Quan el pare Manel Gasch va ser escollit abat de Montserrat, el setembre de l'any passat, es va trobar sobre la taula una patata calenta. Quan l'escriptor i periodista Vicenç Villatoro va ser nomenat director del Memorial Democràtic, també el setembre passat, es va trobar amb la mateixa patata calenta: el monument al requetè jacent malferit. Feia anys que l'escultura, situada al davant de la cripta on hi ha enterrats 319 requetès del Terç de Nostra Senyora de Montserrat, estava en el punt de mira. El 2018, a instàncies del PSC, el Parlament en va acordar la retirada, mentre que l'abadia preferia contextualitzar-lo.

Però el requetè era un problema. La pressió es va intensificar el 18 de juliol passat, quan l'organització Acció per la Independència va mostrar un vídeo de l'assalt a la cripta, amb la crema de diversos estendards i escuts dels requetès coincidint amb el 85è aniversari del cop d'estat de Franco. Al cap d'un mes de les respectives preses de possessió de Gasch i Villatoro, el Parlament va tornar a aprovar la retirada del monument, igualment a iniciativa socialista, i una negociació que s'havia iniciat feia anys entre la Generalitat i l'abadia va quedar desencallada discretament amb els nous protagonistes.

Segons fonts conegudes de les converses, l'entesa amb Villatoro, que en el passat ha participat en jornades d'estudi sobre religió organitzades per l'abadia i és coautor de l'epistolari *Amb Déu o sense* (Fragmenta), va ser total.

El monument al requetè malferit. Al costat, el pedestal buit ■ ORIOL DURAN / EL PUNT AVUI

La decisió última, però, depenia de l'abat, que ha resolt l'assumpte amb determinació i ha girat full. Dit i fet, el dia escollit per a la retirada va ser dilluns de la setmana passada. L'indret, a la plaça dels Apòstols, queda molt recollit; una discreció que l'abadia ha preferit mantenir en tot moment per no exacerbar extremistes que han posat el crit al cel des que El Punt Avui va publicar divendres que el monument ja no hi era, des de l'ex-ministre de l'Interior espanyol Jorge Fernández Díaz, a les pàgines de *La Razón*, fins a diputats del partit ultra Vox a les xarxes socials.

L'obra no es destruirà. Ha quedat aparcada a l'ombra, fora de l'exposició pública, en dependències montserratines, juntament amb la placa que l'acompanyava ("Re-

corda el seu exemple i sacrifici. Terç de Requetès Mare de Déu de Montserrat. 1936-1939"). Fa tres anys ja es va substituir la placa per eliminar-ne la simbologia de l'època. Els familiars podran continuar celebrant misses a la cripta, que és un espai privat tancat.

Des de la Direcció General de Memòria Democràtica, Toni Font es congratula de la retirada d'un dels dos últims elements simbòlics del franquisme que quedaven a Catalunya, juntament amb el monument de Tortosa, que actualment és en mans de la justícia. El conjunt escultòric de Montserrat, inaugurat el 1961, el van pagar les famílies dels requetès.

El pare Hilari Ragué, que va formar part, com a historiador, de la comissió a la qual el govern de José

1966

El dictador Francisco Franco va visitar el monument al requetè de Montserrat.

Luis Rodríguez Zapatero va encarregar un dictamen sobre el Valle de los Caídos, recordava l'agost del 2018 a *La Vanguardia* que les famílies dels requetès caiguts van rebutjar ser enterrats a Cuelgamuros i que molts dels requetès no s'identificaven amb cap de les dues Espanyes, malgrat que el Terç de Montserrat, paramilitars del carlisme, molt devots, va lluitar indefectiblement al bàndol de Franco. "Els de la cripta de Montserrat no havien volgut la guerra", defensava Ragué, que recollia com van ser "caçats com conills". "Franco els va utilitzar de carn de canó" al front d'Aragó i a l'Ebre, rememorava el monjo. El dictador en persona va visitar el monument el 1966. Més de mig segle més tard, el requetè malferit ja no mira la Moreneta. ■

ERC manté l'aposta pel diàleg sense renunciar a la desobediència

Redacció
BARCELONA

Les bases d'ERC votaran els dies 12 i 13 de març la nova ponència del partit, que persevera en l'aposta per la negociació amb l'Estat per fer possible l'autodeterminació. Tanmateix, en la línia que va avançar el president de la

Generalitat, Pere Aragonès, en el seu discurs nadalenc, també preveuen alternatives per si el diàleg fracassa, que es basen en "accions de desbordament democràtic" i "desobediència política i social". La formació d'Oriol Junqueras va enviar ahir a la militància el document de la ponència, titulada

Escrivim el futur republicà, que les bases debatran i si convé esmenaran entre el 12 i el 23 de febrer. El vicesecretari general de prospectiva i Agenda 2030, Raül Romeva, és el coordinador de la proposta de ponència. D'entrada, ERC es fixa l'horitzó del 2040, però sense voluntat de posar terminis a la in-

dependència, perquè cal assolir-la "com més aviat millor". Tot plegat culminarà al març en la conferència nacional que el partit farà a l'Hospitalet. "No renunciem ni renunciarem a cap instrument democràtic que ens permeti decidir el nostre futur col·lectiu per arribar a la República", asseguren. ■

El vicesecretari general de prospectiva i agenda 2030 d'ERC, Raül Romeva, coordina la proposta de ponència ■ EFE

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'oposició redobla els atacs per la nova cúpula als Mossos

■ El PSC acusa ERC de “destruir” el prestigi del cos, mentre que Elena nega que els canvis incideixin en investigacions sobre corrupció ■ Trapero farà d'analista, però sense agents a les seves ordres

Redacció
BARCELONA

Els canvis decretats pel Departament d'Interior en l'estructura de comandament dels Mossos continuen alimentant una polèmica política que incorpora nous episodis dia rere dia. A la contundència en la crítica que fins ara han expressat formacions com Vox, Cs i el PP, ahir s'hi va afegir el PSC, que va exigir la compareixença del conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, i del vicepresident Jordi Puigneró al Parlament per donar compte d'aquest relleu. A l'hora de justificar-ho, la portaveu dels socialistes, Èlia Tortolero, va acusar ERC, que és qui té el control polític sobre el departament, de “destruir el prestigi” del cos policial, i alhora va qualificar els canvis d’“escàndol” i de “purga per controlar els Mossos” i perquè no s'investiguin “els casos de presumpta corrupció”.

El dard del PSC fa referència directa a un dels punts centrals d'aquesta controvèrsia, la decisió d'apartar l'intendent Toni Rodríguez del comandament de l'àrea d'investigació, la mateixa que s'encarrega d'escodrinyar sobre possibles casos de corrupció que afecten la clas-

Joan Ignasi Elena -el segon per l'esquerra-, el dia que va presentar la nova cúpula dels Mossos d'Esquadra ■ ACN

La frase

“Abans moro que tapar la corrupció... Quin interès pot tenir ERC a tapar-la quan no té cap cas?”

Joan Ignasi Elena
CONSELLER D'INTERIOR

se política en general, i partits del govern en particular. Sobre això, el conseller Elena va voler ser contundent, i fins i tot vehe- ment, quan va negar que

darrere d'aquest relleu hi hagi cap voluntat d'entorpir cap investigació. “Abans moro que tapar la corrupció”, va dir el conseller, que hi va afegir: “Quin interès pot tenir ERC a tapar la corrupció, quan no ha tingut cap cas en la seva història?” En una entrevista a RAC1, també va explicar que el soci dels republicans a l'executiu, JxCat, no coneixia aquests canvis –“no ho sabien, perquè vaig considerar que era una decisió del conseller d'Interior”– i al-

hora va assegurar desconèixer que Rodríguez hagués demanat empara judicial per indagar en possibles afers sensibles sense ingerències polítiques, les quals, a més, no li consten: “Si em constessin ingerències polítiques en les investigacions de la policia catalana, actuaria”, va manifestar.

Pel que fa a la decisió que al seu dia va acaparar més titulars, la d'apartar el major Josep Lluís Trapero de la direcció del cos, Elena va exposar que el

motiu per fer-ho va ser d'idoneïtat per al càrrec –“en un moment determinat vaig considerar, perquè és la meua obligació i la meua prerrogativa, que la millor persona per al nou projecte no era Trapero, sinó una altra persona i un nou equip”– i no va voler concretar quin serà el seu nou destí, però va assenyalar que vol que continuï als Mossos fent d'analista. Ja ha transcendit que, en aquesta tasca, no tindrà agents a les seves ordres. ■

De la Rosa nega el dret a l'honor a Boye amb Puigdemont d'excusa

Redacció
BARCELONA

L'advocat Gonzalo Boye ha enviat un escrit al Tribunal Suprem per denunciar que el fiscal José Miguel de la Rosa ha vulnerat el deure d'imparcialitat i legalitat per haver-li negat el dret a l'honor amb l'argument que porta “causes

polèmiques”, com ara la del president exiliat, Carles Puigdemont, i “no és un simple advocat”. La defensa de Boye creu que la fiscal general de l'Estat, Dolores Delgado, hi hauria d'intervenir davant del que considera una falta molt greu. De fet, demana a l'alt tribunal que faci arribar l'escrit també a la mi-

nistra de Justícia, Pilar Llop. De la Rosa ho afirma en un recurs de cassació contra una sentència que donava la raó a Boye i condemnava el periodista Alfonso Rojo, de *Libertad Digital*, que acusava l'advocat de “trampós”, “gentussa”, “etarra”, “advocat de cocomocho”, “impresentable perillós”, “brut car-

celler”, “element criminal”, “facinerós” o “fals progrè que es nodreix dels diners del narcotràfic”. L'Audiència Provincial de Madrid va observar-hi una vulneració del dret a l'honor i a la pròpia imatge i va condemnar el mitjà en qüestió a publicar durant una setmana a la seva web i a les seves xarxes socials

la resolució judicial. *Libertad Digital* hi va presentar un recurs en contra i ara la fiscalia del Suprem li dona suport. De la Rosa recull que Boye va impulsar la demanda contra el jutge Pablo Llarena a Bèlgica i l'acusa d'haver actuat com un polític.

La defensa de l'advocat recorda que De la Rosa va ser l'autor del document arxivat com a *Más dura será la caída* amb què l'octubre del 2017 la Fiscalia General de l'Estat va comunicar les acusacions de rebel·lió i sedició contra els líders del procés. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

Segle XXI

El president de la Generalitat, Pere Aragonès, va anar la setmana passada a Madrid a defensar el referèndum. Com Puigdemont i Torra, i tots els presidents que han insinuat directament o indirectament aquesta possibilitat, Aragonès es va trobar amb l'ènem cop de porta de l'Estat espanyol. Hem escoltat novament i sense cap sorpresa per a pràcticament ningú el no com una casa de pagès. Es pot entendre que Aragonès anés a Madrid i defensés el referèndum, d'altra manera els seus electors no ho haurien entès. El Club Siglo XXI, però, no és el lloc més adequat per fer-ho. És un espai caducat on majoritàriament en nom del club liberal el seu públic espera que el conferenciant de torn li digui allò que vol escoltar. En aquest cas, el públic del caducat selecte club esperava d'Aragonès que li parlés d'una Catalunya emprenedora i dels grans reptes previstos del futur. El públic volia escoltar del president de la Generalitat allò que el govern del PSOE i Podem ha venut a la seva parròquia, i sobretot a Madrid, després dels indults. Esperen un president dòcil, prudent i dialogant molt diferent dels anteriors. Volen que Aragonès, i el president té l'última paraula, només els parli d'economia i del curs de la pandèmia. Esperen que Aragonès els deixi clar que Catalunya vol ser un dels motors importants d'Europa i que expliqui que els catalans són els més emprenedors d'Espanya. Veus d'ERC ja creuen, com la majoria de l'independentisme, que no n'hi ha prou, amb els indults. Que han aprovat el pressupost de l'Estat i que, de moment, res de res. Val a dir que l'Estat ha transferit els interventors i secretaris d'ajuntaments al govern basc. Un fet que Catalunya no proposa amb contundència ni aconsegueix. Sens dubte, el Siglo XXI serveix per fer bullir l'olla. Allò que serviria per al prec d'Aragonès, tocant de peus a terra i per als objectius d'aquest segle, és la unitat catalana al Congrés i al Senat. Amb la unitat el govern tindria més difícil els cops de porta.